

Republika Hrvatska
Općinski sud u Đakovu
Đakovo, Trg dr. F. Tuđmana 2

Posl. br. P-158/2026-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Đakovu, sudac Željko Samardžić, u pravnoj stvari tužitelja Darka Španjevića, OIB: 49095100575, Đurđanci, Glavna 63, zastupana po punomoćniku Jurici Juriću, odvjetniku u Đakovu, protiv tuženika Republika Hrvatska, zastupana po zakonskom zastupniku Općinsko državno odvjetništvo u Osijeku, Stalna služba u Đakovu, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 17. lipnja 2026. u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja i zakonskog zastupnika tuženika, 23. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Proglašava se nedopuštenom pljenidba i prijenos sredstava koji se provode temeljem presude zbog ogluhe Općinskog suda u Đakovu posl.br. P-265/10-3 od 27. rujna 2010.g. u izvansudskom postupku ovrhe pred Financijskom agencijom.

II. Nalaže se tuženiku REPUBLIKA HRVATSKA, OIB: 52634238587, da tužitelju DARKU ŠPANJEVIĆU iz Đurđanaca, Glavna 63, OIB:49095100575, naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 654,92 EUR (šestopedesetčetiri eura i devedesetdva centa) sa zateznim kamatama, po stopi u visini stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke uvećane za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, počevši od dana donošenja prvostupanjske presude 23. lipnja 2026., pa do isplate, a sve navedeno u roku od 15 dana, dok se zahtjev tužitelja za naknadu parničnog troška u preostalom iznosu odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 29. travnja 2026. protiv tuženika podnio tužbu u kojoj navodi da je kao ovršenik dana 07. travnja 2026.g. podnio žalbu s prijedlogom za proglašenjem ovrhe

nedopuštenom, jer je tuženik kao ovrhovoditelj dana 30. ožujka 2026. presudu kao ovršnu ispravu dostavio na naplatu Financijskoj agenciji, te je ista predmetnu osnovu za plaćanje uvela u očevidnik, potražujući od ovršenika ukupan iznos od 3.100,76 EUR, s danom primitka 01. travnja 2026. Ističe da je presudom zbog ogluhe Općinskog suda u Đakovu posl.br. P-265/10-3 od 27. rujna 2010., koja je postala pravomoćna i ovršna 16. listopada 2010.g., naloženo ovršeniku kao tuženiku naknaditi ovrhovoditelju iznos od 7.050,00 HRK s pripadajućim zateznim kamatama počevši od 02. veljače 2006.g. pa do isplate, kao i naknaditi troškove postupka u iznosu od 1.000,00 HRK. Dalje navodi da je povodom izjavljenog pravnog sredstva tužitelja kao ovršenika, sud donio zaključak pod posl.br. Ovr-361/2026-4 od 15.04.2026., kojim se tužitelj kao ovršenik upućuje pokrenuti parnicu radi proglašenja nedopuštenom pljenidbu i prijenos, zbog žalbenih razloga iz čl. 50. st. 1. toč. 11. Ovršnog zakona. Ističe da potraživanje tuženika potječe od ovršne isprave – presude zbog ogluhe Općinskog suda u Đakovu posl.br. P-265/10-3 od 27. rujna 2010.g., koja je postala pravomoćna i ovršna 16. listopada 2010. Navodi da bez obzira što je tuženik na temelju iste ovršne isprave vodio ovršni postupak pred ovim sudom pod posl. br. Ovr-1229/10, a koji je obustavljen ovosudnim rješenjem Ovr-1229/10-10 od 15. siječnja 2021., da do prekida nije niti došlo, budući da je ovršni postupak vođen pred naslovljenim sudom pod posl.br. Ovr-1229/10 okončan i obustavljen isključivo zbog držanja, tj. ne postupanja tuženika kao ovrhovoditelja, dakle, njegovom krivnjom. U navedenom ovršnom postupku, protiv tužitelja kao ovršenika, sud je zaključkom posl.br. Ovr-1229/10-9 od 01. prosinca 2020. naložio tuženiku kao ovrhovoditelju dostaviti podatak o novom poslodavcu tužitelja kao ovršenika, radi promjene sredstva ovrhe, pod prijetnjom obustave. Taj zaključak tuženik je uredno primio 08. prosinca 2020.g. te nije dostavio shodni prijedlog za nastavak postupka, radi čega je sud obustavio ovrhu rješenje posl.br. Ovr-1229/10-10 od 15. siječnja 2021. Slijedom navedenog, predlaže sudu proglasiti nedopuštenom pljenidbu i prijenos koja se na temelju navedene ovršne ispravi provodi pred Financijskom agencijom, kao i naložiti tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka sa zateznim kamatama od dana donošenja presude.

2. Tuženik je 6. svibnja 2025. podnio odgovor na tužbu u kojemu je naveo da nije sporno da je ovršna isprava pravomoćna i ovršna 16. listopada 2010., no da nije osnovan tužiteljev prigovor zastare. Ističe da je tuženik kao ovrhovoditelj na temelju navedene ovršne isprave već vodio ovršni postupak pred ovim sudom pod poslovnim brojem Ovr-1229/10. Isti je pokrenut prijedlogom ovrhovoditelja od 9. veljače 2011., a obustavljen ovosudnim rješenjem poslovni broj Ovr-1229/10-10 od 15. siječnja 2021. Smatra da nije u pravu tužitelj kad navodi da je u navedenom predmetu do obustave ovrhe došlo isključivo krivnjom ovrhovoditelja budući da iako ovrhovoditelj nije dostavio sudu podatak o novom poslodavcu, a što mu je naloženo zaključkom naslovnog suda poslovni broj Ovr-1229/10-9 od 1. prosinca 2020., iz predmetnog spisa također je razvidno kako je tuženik kao ovrhovoditelj podneskom od 9. rujna 2020. zatražio od suda dostavu obavijesti o postupanju, nakon čega je dobio podatak kako isti više nije zaposlen u Ministarstvu obrane. Dakle, obzirom na protek vremena od sedam godina od prestanka radnog odnosa do obustave ovrhe, navedene okolnosti se ne mogu staviti na teret ovrhovoditelja (ovdje tuženika). Slijedom navedenog, predlaže sudu odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

3. Sud je tijekom postupka izvršio uvid u spis te je pročitao dokumentaciju dostavljenu uz tužbu tužitelja (str. 5-21 spisa) te spise ovoga suda Ovr-361/2026 i Ovr-1229/10. Stranke nisu imale daljnjih dokaznih prijedloga.

4. Tužbeni zahtjev tužitelja je osnovan.

5. Među parničnim strankama nije sporno da je na temelju ovršne isprave i to presude ovoga suda pod posl. br. P-265/10-3 od 27. rujna 2010., koja je postala pravomoćna i ovršna 16. listopada 2010., ovaj sud rješenjem pod posl. br. Ovr-1229/10-2 od 9. veljače 2011. odredio ovrhu na plaći ovdje tužitelja kao ovršenika. Nadalje, nije sporno niti da je predmetna ovrha obustavljena rješenjem ovoga suda pod posl. br. Ovr-1229/10-10 od 15. siječnja 2021., koje rješenje je postalo pravomoćno 24. veljače 2021. Također, nije sporno da je tuženik nakon toga kao ovrhovoditelj u postupku izravne naplate predmetnu ovršnu ispravu (presudu P-256/10-3) dostavio na naplatu Financijskoj agenciji (dalje FINA) i to 1. travnja 2026.

6. Dakle, a kako tužitelj u ovom parničnom postupku predlaže proglasiti nedopuštenom izravnu naplatu od 1. travnja 2026. zbog nastupa zastare prava na naplatu iz presude P-256/10-3 od 27. rujna 2010., među parničnim strankama je sporno je li u predmetnom slučaju nastupila zastara, odnosno sporno je pravno pitanje smatra li se postupak vođen pred ovim sudom pod posl. br. Ovr-1229/10 prekidom zastare.

7. Uvidom u spis ovoga suda pod posl. br. Ovr-1229/10 proizlazi da je isti 22. studenog 2010. pokrenuo tuženik kao ovrhovoditelj protiv tužitelja kao ovršenika i to na temelju ovršne isprave, presude ovoga suda pod posl. br. P-265/10-3 od 27. rujna 2010., koja je postala pravomoćna i ovršna 16. listopada 2010., te da je sud rješenjem pod posl. br. Ovr-1229/10-2 od 9. veljače 2011. odredio ovrhu na plaći ovršenika, koje rješenje o ovrsi je dostavljeno na provedbu poslodavcu ovršenika Ministarstvu obrane Republike Hrvatske. Nadalje, proizlazi i da je nakon toga ovrhovoditelj tek podneskom od 9. rujna 2020. pozvao sud dostaviti mu obavijest o postupanju sukladno predmetnom rješenju o ovrsi. Na poziv suda, bivši poslodavac ovršenika Ministarstvo obrane Republike Hrvatske se očitovao podneskom od 20. studenog 2020. navodeći da nije bila moguća ustega plaće zbog prezaduženosti ovršenika, te da je istome prestala vojna služba 31. svibnja 2014. Dalje proizlazi da je u predmetnom postupku sud zaključkom pod posl. br. Ovr-1229/10-9 od 1. prosinca 2020. pozvao ovrhovoditelja u roku od 15 dana dostaviti podatak o novom poslodavcu ovršenika ili drugom isplatitelju stalnog novčanog primanja obzirom na očitovanje bivšeg poslodavca ovršenika da isti više nije njihov zaposlenik. Na kraju proizlazi da se ovrhovoditelj nije očitovao na takav poziv te je sud rješenjem pod posl. br. Ovr-1229/10-10 od 15. siječnja 2021. obustavio predmetnu ovrhu, a koje rješenje o obustavi je postalo pravomoćno 24. veljače 2021. budući da se ovrhovoditelj na isto nije žalio.

8. Ostalu materijalnu dokumentaciju sud nije posebno reproducirao budući da se ista ne odnosi na sporne činjenice za predmetni postupak.

9. Sud prihvaća svu pročitane materijalnu dokumentaciju budući da stranke niti ne spore istu, kao niti sadržaj naveden u istoj, već predmet ovoga postupka predstavlja isključivo pravno pitanje.

10. Iz ovako pročitane i ocijenjene materijalne dokumentacije sud je nedvojbeno utvrdio da je tuženik kao ovrhovoditelj u postupku izravne naplate FINA-i 1. travnja 2026. dostavio na naplatu tražbinu iz presude ovoga suda pod posl. br. P-265/10-3 od

27. rujna 2010. (pravomoćna i ovršna 16. listopada 2010.), a u odnosu na koju ovršnu ispravu je tuženik kao ovrhovoditelj pred ovim sudom već vodio ovršni postupak pod posl. br. Ovr-1229/10. Također, utvrđeno je da je sud u takvom ovršnom postupku Ovr-1229/10 donio rješenje o ovrsi na plaći tužitelja kao ovršenika i to 9. veljače 2011. koje je i dostavljeno na provedbu poslodavcu ovršenika. Nadalje, utvrđeno je da po predmetnom rješenju nije bilo nikakve naplate zbog prezaduženosti tužitelja kao ovršenika koji je i prestao raditi kod poslodavca još 31. svibnja 2014. Također, utvrđeno je da je ovrhovoditelj, iako njegova tražbina u međuvremenu nije bila namirena niti djelomično, prvu sljedeću radnju u ovršnom postupku (još nakon donošenja rješenja o ovrsi od 9. veljače 2011.) obavio tek 9. rujna 2020. kada je pozvao sud dostaviti mu obavijest o postupanju prema predmetnom rješenju o ovrsi. Nadalje, utvrđeno je i da je sud u takvom ovršnom predmetu zaključkom pod posl. br. Ovr-1229/10-9 od 1. prosinca 2020. pozvao ovrhovoditelja u roku od 15 dana dostaviti podatak o novom poslodavcu ovršenika ili drugom isplatitelju stalnog novčanog primanja obzirom na očitovanje bivšeg poslodavca ovršenika da isti više nije njihov zaposlenik i da nije bilo naplate, na koji poziv se ovrhovoditelj nije očitovao te je sud rješenjem pod posl. br. Ovr-1229/10-10 od 15. siječnja 2021. obustavio predmetnu ovrhu, a koje rješenje o obustavi je postalo pravomoćno 24. veljače 2021. budući da se ovrhovoditelj na isto nije žalio.

11. Odredbom čl. 241. Zakona o obveznim odnosima (NN, 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022, 145/2023, 155/2023, dalje ZOO) je propisano da se zastara prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine.

12. Dalje, odredbom čl. 242. st. 1. ZOO-a je propisano da prekid zastare izvršen podnošenjem tužbe ili kojom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine, smatra se da nije nastupio ako vjerovnik odustane od tužbe ili radnje koju je poduzeo.

13. Slijedom svega navedenog, a uzimajući u obzir činjenicu da je u ovršnom postupku koji se vodio pred ovim sudom pod posl. br. Ovr-1229/10 rješenje o ovrsi doneseno još 9. veljače 2011., da u međuvremenu po istom nije bilo nikakve naplate, da je nakon donošenja rješenja iz 2011. godine tuženik kao ovrhovoditelj prvu sljedeću radnju u predmetnom postupku obavio tek u rujnu 2020. godine kada je pozvao sud samo obavijestiti ga o postupanju, da se tuženik kao ovrhovoditelj nije očitovao na zaključak suda pod posl. br. Ovr-1229/10-9 od 1. prosinca 2020. kojim ga je pozvao u roku od 15 dana dostaviti podatak o novom poslodavcu ovršenika ili drugom isplatitelju stalnog novčanog primanja obzirom na očitovanje bivšeg poslodavca ovršenika da isti više nije njihov zaposlenik i da nije bilo naplate, te činjenicu da tuženik kao ovrhovoditelj nije niti podnosio žalbu na rješenje o obustavi ovrhe od 15. siječnja 2021. niti je u istom postupku predlagao novo sredstvo ili predmet ovrhe, to je ovaj sud pravnog shvaćanja da sve navedeno ukazuje na pasivnost tuženika kao ovrhovoditelja i odustanak od radnji kojima je započeo ovršni postupak. Dakle, isti je na konkludentan način odustao od podnesenog prijedloga za ovrhu te se samim time smatra da prekid zastare izvršen podnošenjem prijedloga za ovrhu od 22. studenog 2010. nije ni nastupio.

14. S obzirom na to da je ovršna isprava (presuda Općinskog suda u Đakovu poslovni broj P-265/10-3 od 27. rujna 2010.) postala pravomoćna i ovršna 16. listopada 2010., a zahtjev za izravnu naplatu je FINA-i podnesen 2026. godine, to je zbog proteka zastarnog roka navedenog u čl. 233. st. 1. ZOO-a valjalo prihvatiti tužbeni zahtjev tužitelja i odlučiti kao u t. I. izreke. Ovakvo pravno shvaćanje zauzeo je i Vrhovni sud Republike Hrvatske u svojim odlukama pod posl. br. Rev-754/2018 od 13. srpnja 2021., Rev-574/2021 od 31. kolovoza 2022. i dr.

15. O troškovima parničnog postupka sud je odlučio na temelju odredbe čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku (NN, 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023, 146/2025).

16. Tužitelj je zatražio naknadu troškova u ukupnom iznosu od 842,42 EUR. Sud je istome troškove dosudio u skladu s vrijednosti predmeta spora i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (dalje OT). Sud je tužitelju priznao trošak sastava tužbe u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 7/1 OT-a), te trošak zastupanja na ročištu od 17. lipnja 2026. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 9/1 OT-a). Na navedene iznose tužitelju je priznat i PDV od 25% pa isto ukupno iznosi 500,00 EUR. Također, tužitelju je priznat i trošak plaćene sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 38,73 EUR, te trošak sudske pristojbe na presudu u zatraženom iznosu od 116,19 EUR. Dakle, tužitelju je dosuđen trošak u ukupnom iznosu od 654,92 EUR.

17. Naime, tužitelju nije priznat trošak pribavljanja isprave (presude) za stranku u zatraženom iznosu od 50,00 EUR (što uvećano za PDV od 25% iznosi 62,50 EUR) budući da se navedena isprava nalazi u priklopljenom ovršnom spisu ovoga suda Ovr-1229/10 te takva radnja niti nije bila potreba za vođenje ove parnice, kao niti trošak pristupa ročištu za objavu presude u ukupnom iznosu od 125,00 EUR (uključen PDV od 25%) budući da je takav trošak neizvjestan i nije niti nastao, a tužitelj je u mogućnosti zahtjev za isti postaviti naknadno ukoliko pristupi na takvo ročište, pa je o troškovima postupka odlučeno kao u t. II. izreke.

U Đakovu 23. lipnja 2026.

Sudac
Željko Samardžić

POUKA O PRAVU NA ŽALBU

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe. Žalba se podnosi putem ovog suda, nadležnom županijskom sudu. Rok za žalbu je 15 dana. Za stranku koja je uredno obaviještena o ročištu za objavu presude, rok teče od dana objave presude, a za stranku koja nije uredno obaviještena o ročištu za objavu presude, rok teče od dana primitka pisanog otpravka presude.

DNA

1. Tužitelju po punomoćniku
2. Tuženiku po zakonskom zastupniku

Broj zapisa: **9-30889-c5b32**

Kontrolni broj: **057f3-7973e-ef510**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Đakovu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.